

FLEŠ

ČTVRTEK 28. LISTOPADU 2013

**O vítězi
Czech Press Photo**
strana 3

**Plzeň válela, ale prohrála
s Manchesterem**
strana 4

Ustavující schůze ve Sněmovně, Jan Hamáček zvolen předsedou

Noví poslanci se tento týden sešli ve Sněmovně hned dvakrát. Pondělní ustavující schůzi dominovalo skládání poslaneckého slibu. Ve středu pak zákonodárci zvolili svým **novým šéfem Jana Hamáčka** (ČSSD). Místopředsedy se stali Jaroslava Jermanová z hnutí ANO, Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL) a předseda komunistů Vojtěch Filip. Čtvrté křeslo zatím zůstává neobsazené, v boji o něj neuspěli Miroslava Němcová, Miroslav Kalousek ani Tomio Okamura.

PRAHA Na pondělní ustavující schůzi, která byla zahájena národní hymnou, složili nově zvolení poslanci slib. Za všechny ho přečetl Lubomír Zaorálek z ČSSD a jednotliví zákonodárci ho pak složili do rukou dosavadní předsedkyně Sněmovny Miroslavy Němcové.

Jediným zákonodárcem, který slib nesložil, byl Miroslav Bačiak (ANO 2011). Ten hned po zvolení oznámil, že mandát nepřevzme. Zamlčel totiž svou minulost důvěrníka vojenské kontrarozvědky i titul PRSDr. udělovaný komunisty. První náhradník Jan Sobotka má dluh u Všeobecné zdravotní pojišťovny, proto Bačiaka ve funkci nenahradí. Dalším náhradníkem v pořadí je tak Josef Kott.

Středeční schůze trvala až do pozdních večerních hodin. Záko-

nodárci volili předsedu a místopředsedy Sněmovny. Novým šéfem Sněmovny se stal podle očekávání Jan Hamáček z ČSSD.

O čtyři místopředsednická křesla soupeřilo šest poslanců. Uspěli šéf lidovců Pavel Bělobrádek a Jaroslava Jermanová z hnutí ANO, zvolen byl také předseda komunistů Vojtěch Filip. Jedno křeslo však zůstalo volné, když ani po dvou kolech neuspěli Miroslava Němcová, Miroslav Kalousek ani Tomio Okamura. Na post čtvrtého místopředsedy tak budou navrženi jiní kandidáti a poslanci místopředsedu zvolí na příští schůzi.

Podle slov Miroslava Kalouska zaznívala mezi poslanci obava z toho, že by měl jako místopředseda přednostní právo mluvit. Nakonec zvolen nebyl a na svém facebookovém profilu napsal:

Nově zvolení poslanci při ustavující schůzi sněmovny.

Foto: Dan Materna, MAFRA

„Z lavic rodící se vládní koalice zřetelně zněla obava z toho, že bych měl v parlamentní rozpravě přednostní slovo. Beru to na vědomí a do další volby nepůjdu. Svoji práci kolegům přesvědčivě prokážu, že jejich obava byla důvodná.“ Kalousek totiž pravdě-

podobně nahradí Petra Gazdika v čele poslaneckého klubu TOP 09, kde by přednostní právo mluvit měl. Gazdík naopak bude kandidovat právě na post místopředsedy Sněmovny.

Poslanci také schválili všechna čtyři zákonná opatření Senátu,

která se týkají změny daňových zákonů, daně z prodeje nemovitostí, navýšení plateb za státní pojištění a veřejných zakázek. Další schůze Poslanecké sněmovny proběhne 4. prosince.

Lucie Teplá

Vliv sociálního zázemí na gramotnost trvá, říká výzkum

PRAHA V pražském hotelu Duo včera proběhla konference k výsledkům výzkumu Předpoklady úspěchu v práci a životě (PIAAC). Výzkum, který je iniciován OECD, zkoumal čtenářskou a numerickou gramotnost a řešení problémů v prostředí informačních technologií u lidí ve věku 16-65 let. K uveřejnění prvních výsledků došlo již v říjnu, včera byly upřesněny. Podle nich jsou v chápání čteného textu a používání technologií Češi průměrní. Nadprůměrní jsou v práci s čísly, přičemž ve velké míře závisí na jejich sociálním zázemí.

V porovnání s ostatními čtyřia dvacíti státy, které první vlnu výzkumu dokončily, dosáhla Česká republika v oblasti čtenářské gramotnosti průměrného výsledku, podobně jako Estonsko, Kanada nebo Jižní Korea. Průměrná je u nás také schopnost pracovat s informačními technologiemi, numerická gramotnost je v ČR nadprůměrná. Podprůměrných výsledků ve všech oblastech do-

sáhli obyvatelé Spojených států, Irsko a Polsko, naopak nejlepší celkové výsledky mělo Nizozemsko, Finsko, Norsko a Švédsko. Ve většině zemí dosahovali nejlepšího skóre lidé ve věku 25-34 let.

„Každopádně se potvrdil známý fakt, že vysokoškolské vzdělání jednoznačně zvyšuje kompetence.“

Arnošt Veselý
Katedra veřejné a sociální politiky FSV UK

Podle národní koordinátorky výzkumu Jany Strakové PIAAC nepotvrdil obavy z velkého propadu vzdělanosti české populace. Naopak problém silného vlivu sociálního zázemí v České republice přetrvává. Rozdíly mezi výsledky respondentů vzdělanějších a méně vzdělaných rodičů jsou v ČR nadprůměrně velké. Odborníci také porovnávali výsledky mužů a žen.

Mírně lepších výsledků dosahovali muži, nejznatelněji v oblasti numerické. Mezi dalšími tématy konference byl nárůst maturantů a vysokoškoláků za posledních 20 let, růst průměrné délky vzdělávání, uplatnění na trhu práce, vliv dovedností na výši příjmů a v neposlední řadě reakce politiků na výsledky výzkumu.

Konference se zúčastnil i Pavel Rozsypal, stálý představitel ČR při OECD. Ve svém proslovu se zmínil o tom, že se v České republice vysokoškolsky vzdělaní muži dožívají průměrně vyššího věku než muži s nižším stupněm vzdělání. Samotný výzkum ale vysoké školství pravděpodobně nijak přímo neovlivní. „Z výsledků PIAAC pro vysoké školy nevyplývá jednoznačné poselství. Každopádně se potvrdil známý fakt, že vysokoškolské vzdělání jednoznačně zvyšuje kompetence,“ řekl pro Fleš Arnošt Veselý, vedoucí katedry veřejné a sociální politiky FSV UK.

Tadeáš Hlavinka

Ministr Toman slibuje světlé zítřky pro všechny

PRAHA O kvalitě českých potravin a zemědělských produktů se v pondělí 25. listopadu diskutovalo na 158. Žofínském fóru. V hlavní části programu vystoupil ministr zemědělství v demisi Miroslav Toman, který přednesl důležité body plánované zemědělské a potravinářské politiky ČR. Mezi hlavní cíle zařadil odstranění povodňových škod, finanční náhrady postiženým zemědělům, zajištění vysoké nezávadnosti a kvality potravin. Ministr zmínil probíhající iniciativu, jejímž cílem je zlepšit informovanost spo-

třebitelů ohledně původu potravin, a kterou se chystá přednést na schůzi Rady ministrů EU.

Toman se vyjádřil k možnostem dodávek kvalitních českých potravin na domácí trh a zároveň posílání kontrol potravinářských dovozů z rizikových zemí. V části týkající se Společné zemědělské politiky EU potom hovořil o dotačních programech pro plánovací období 2014-2020.

Žofínského fóra se zúčastnilo přes 250 hostů. Zástupci z řad zemědělských producentů a zpracova-

telů, výzkumných ústavů, masokombinátů, agrárních komor, dále zástupci státní správy a veterinárního lékařství. S prezentací vystoupili například Jaroslav Sczypek, generální ředitel společnosti Billa, Milan Semančík, prezident Slovenské potravinářské a zemědělské komory, nebo Hynek Strnad, prezident České potravinářské komory. Poslechnout diskuzi si přišli i studenti středních a vysokých škol se zaměřením na hoteliérství a gastronomii.

Tereza Nyirendová

Týden pro vzájemné pochopení

PRAHA Od pondělí až do soboty probíhá převážně na půdě Univerzity Karlovy již třetí ročník Romské týdne. Akci, která se zabývá problematikou vnímání menšin v české společnosti, pořádá Pražská univerzitní skupina Amnesty International. Festival zahájila panelová diskuse Sociální vyloučení a napětí v české společnosti v prostorách Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, kde měl jeden z debatérů, aktivista David Tišer, následujícího dne také samostatnou přednášku o rozdílech české a romské kultury.

Velkou pozornost organizátoři

věnovali také roli romské menšiny v médiích a vlivu sdělovacích prostředků na celkovou náladu ve společnosti. Tato část programu se uskutečnila v Hollaru, budově Fakulty sociálních věd UK. Mezi zúčastněnými nechyběli ani místní studenti žurnalistiky. Na středeční diskuzi s názvem „Kulatý stůl“, kterou do programu přispělo občanské sdružení Romea, se probírala specifika v zachycování událostí, do nichž se nějakým způsobem zapojili příslušníci romské menšiny. Diskutující z řad aktivistů, mediálních odborníků i zástupců médií poukazo-

vali na nedávné kauzy nepřesného až zcela chybného či nepravdivého zpravodajství a snažili se najít sociální i ekonomické příčiny takových jevů. V podobném duchu se nese i výstava Infor(om)ace = Manipulace, která bude v budově Hollaru přístupná až do soboty.

Zájemci se mohou těšit ještě na páteční koncert kapely Bengas a Andropeste ve studentském klubu K4. Týden končí v sobotu symbolickým výletem do Let u Písku, kde během druhé světové války fungoval romský koncentrační tábor.

Petra Loulová

**Komentář
Kateřiny Kadlecové**
strana 3

Třetí pohlaví?

Před necelým měsícem se v Německu na doporučení ústavního soudu oficiálně zavedla kategorie indiferentního pohlaví. Co se myslí tzv. třetím pohlavím? V podání německého lékaře Michala Wundera se jedná o sexuální identitu osob, které se narodily s mužskými i ženskými pohlavními orgány. Dosavadní praxe v této mezinárodní lékařské tematické byla založena na mezioborovém rozhodování konsilia lékařů a rodičů o pohlaví takto narozeného dítěte a byla spojena s lékařskými zákroky upravujícími jeho zdravotní stav ve prospěch jednoho či druhého pohlaví. Německá novela nyní požaduje, aby k tomuto postupu nedocházelo a dítěti byla dána možnost samostatně rozhodnout o svém pohlaví v době, kdy na to bude zralé. V praxi to znamená, že dokud se lidé třetího pohlaví sami nerozhodnou, jakým pohlavím se cítí být, budou moci v úředních dokumentech uvádět „pohlaví neurčitě“. Zároveň jim je ale poskytnuta možnost zůstat u třetího pohlaví po celý život.

Ačkoliv se zdá, že návrh poskytuje těmto lidem větší svobodu a podtrhuje význam lidských práv, zakrývá významné skutečnosti, které se celé problematiky týkají. Je nutné vzít v potaz, že se nejedná o jakýsi izolovaný problém lidské sexuality, ale že na jeho počátku jde o velmi vážné genetické onemocnění zasahující současně několik tělesných orgánů, nejen pohlavní ústrojí.

Je jasné, že se v případě osob třetího pohlaví jedná o fyzicky handicapované jedince, které starost o vlastní zdraví ovlivňuje na mnoha úrovních po celý život. Představa, že není možné narozenému dítěti přesně určit pohlaví, přináší zásadní psychologické komplikace. Je potřeba se zamyslet nad otázkou, jakým způsobem se dítě bude dále vyvíjet. Jak k němu budou přistupovat rodiče a okolí, jak ho budou oslovovat nebo oblékat? Do jaké míry ho budou ostatní tolerovat? To jsou důležité životní aspekty, které mají vliv na chování a budování vlastní identity všech lidí bez rozdílu.

V Česku se odborníci v diskusích na toto téma zatím neshodnou. V zemi se děti třetího pohlaví ročně narodí pár desítek. Podle psychoanalytické psychoterapeutky Haliny Čermákové „jde o složitý medicínský, psychologický a etický problém, který vyžaduje spíše než zákonná opatření komplexní individuální přístup k takto handicapovaným lidem. Současné řešení v sobě totiž skrývá nebezpečí rozostření rozdílů mezi pohlavími. A tam, kde se nerespektují rozdíly mezi pohlavími, se přibližujeme k perverznímu způsobu prožívání.“

Nesouhlasím s názorem, že možnost samostatné volby pohlaví v pozdějším věku je bezvýhradně lepší než zmíněný zásah brzy po narození. Lidé by sice měli mít možnost volby, ale každá volba znamená určité riziko ve svém dopadu. V případě obouhlavých dětí je tak či tak důležité, aby jim byla poskytnuta pomoc ze strany odborníků zabývajících se lidskou psychikou, která by takovou volbu mohla usnadnit.

Očima Esther Idris Beshirové
komentátorky MF FLEŠE

Pohádka o growshopech

Tomu vám bylo tak, milí potomci. Strýc Olda žil v naší krásné zemi už po 30 let, ale v jeho kraji pšenka moc nekvetla. Práce bylo málo, nechtělo se mu kopat uhlí, nechtěl ale ani na pracovní úřad. Jelikož byl odjakživa bystrý a přemýšlivý, našel díru na trhu. Rozhodl se, že bude podnikat s pěstebními pomůckami pro nadšence všeho druhu. Do svého krámků nakoupil zboží všechno hezky legální a počal trpělivě pracovat. Nejdřív to šlo ztuhla, ale postupně se našli stálí zákazníci a Olda si po všech poplacených daních mohl dát kousek stranou i na vlastní chaloupku, kterou plánoval jednou u lesa postavit.

V zemi tenkrát platilo nařízení vrchnosti, podle kterého se nesměly pěstovat určité léčivé bylinky. Nemocné babičky to oplakaly, ale někteří mládenci a děvčátka se zkrátka léčili až moc. Strýček věděl, že jeho zákazníci nepěstují jen okurky a rajčata, ale také se správně řídili moudrem předků: co není zakázáno, je dovoleno. Jednou se začala stahovat mračna. I do kraje vašeho strýčka přišla listina s pečeti nejvyššího soudu. „Ucelený řetězec k pěstování zakázaných bylinek se zakazuje,“ stálo na listu z Brna. Oldovi to nešlo moc do hlavy, přece kousek řetězce v jednom obchodě plus kousek řetězce v druhém dává stejně dohromady celý řetězec. Co naplat, chaloupku měl rozestavěnou, za mříže nechtěl, a tak některé věci z řetězce přestal prodávat.

Za několika kopečky ve stovčaté Praze toho roku ale mocní lékárníci přišli na to, že by to s těmi rostlinkami mohli zkusit. „Když už ale, tak ať z toho něco máme,“ řekli si tenkrát. Rozhodli se tedy, že nemocné budou léčit bylinkami vlastními a s ostatními že zatočí. Lámali si ale hlavu jak to provést, všechny zahrádky kontrolovat nemohli. Nakonec si vzpomněli na udatného Kubu z Frydrycha, ředitele Národní protidrogové centrály, kterému už podobní strýčkové Oldové dlouho

leželi v žaludku. Jinoch z Frydrycha tak dlouho kroutil a kroutil paragraf 287 o navádění k toxikomanii, až bez varování zavelel k útoku.

Toho listopadu si pro Oldu přišli četníci, všechno legální zboží zabavili, o peníze přišel a aby každý věděl co se sluší, tak ho před sousedy vyvedli hezky v okovech. Stejně tak strážci zákona zabavili i veškeré zboží, které na sobě mělo zakázanou bylinku. Ta samá rostlinka ve znaku Národní protidrogové centrály nevdala, zřejmě asi neobsahovala více než povolené 0,3% THC. Strýčkův malý byteček četníci obrátili vzhůru nohama, dokonce nepotřebovali ani důvodné podezření pro spáchání trestného činu. Uplakáný strýček ptal se té noci pána z Frydrycha, co že vlastně provedl. „Tady se vnímání normality nepotká s legalitou,“ děl moudře pán z Frydrycha. „Lze si o tom povídat, lze s tím nesouhlasit, ale to je tak vše,“ pronesl nakonec usmívaje se a doplnil si k tomu heslo svého sboru na Pomáhat, chránit a vychovávat.

A co bylo dál? Četníci moc důkazů neposbírali, takže obchodníci se po pár dnech ve vězení a několikaletých popotahovačkách u nezávislých soudů dostali zpátky do normálního života. Živnost byla fuč, peníze a pověst taky, hlavní ale je, že zůstali na svobodě a už nikdy si nebudou s Kubou zahrávat. Celé to ale nakonec nahrálo spíše než lékárníkům některým maličkým bylinkářům odněkud z Indočíny, kteří natahali ještě víc lamp a ventilátorů z OBI do svých velkopěstíren a měli se tuze dobře.

A co strýček Olda? Ten se, jak to tak bývá v pohádkách, poučil, milé děti. Po tom, co těžce splatil dluhy za pronájem krámků, řekl si, že na to půjde jinak. Podniká teď zase v pěstitelství, ale už to má promyšlenější. Rovnou si teď otevřel stánek s bylinkami někde na Václavském náměstí, tam prý žádná nařízení neplatí.

Účty Jakuba Sluněčka
komentátora MF FLEŠE

ČSSD a ANO jednají s církvemi o snížení ceny restitucí. Co jim ale mohou nabídnout?

Babiši a Sobotko, co dáte církvím za slevu?

Sliby se mají plnit, a to nejen o Vánocích. To zpívá už Janek Ledecký. Zdá se ale, že pro Bohuslava Sobotku s Andrejem Babišem je tohle až příliš ohraná písnička. Církev by se měla omezit – zákon nezákonný – a slevit z restitucí. Ač si strany ještě nedohodly definitivní uspořádání, ve kterém budou vládnout, už by chtěly měnit schválené zákony. Přitom Ústavní soud již stížnost na restituce řešil a rozhodl, že vše platí.

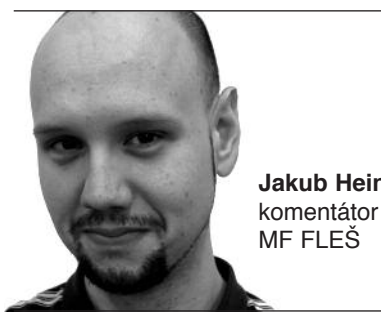
Babiš svým apelem, že to měli ti politici dohodnout lépe, zkouší opět přehodit rétoriku do sobě vlastních vod byznysového vyjednávání, ale jeho slova vyznívají naprázdno. Vše přitom zaštiťuje tím, že v rozpočtu je potřeba víc peněz. Třeba na důchody.

Kolik přitom tvoří objem restitucí

v porovnání s celkový českým státním rozpočtem? 59 miliard se může zdát jako opravdu nezanedbatelná suma. Když ji však nařídíme v horizontu 30 let, během kterých se stát zavázal církvím peníze vyplácet, čísla ze své majestátnosti trochu ztrácí. Ale co ty nebohé důchody, na které kvůli hamižným duchovním nebude? Je třeba vzít v úvahu že za 2 měsíce v roce vyplatí stát na důchodech 57 miliard – v porovnání s tím se restituce jeví spíš jako plivanec do rybníka.

Přesto jsou restituce zásadní otázkou současné politiky a odmítnout církvím vydat to, na co podle zákona mají nárok, zkrátka nejde. Šéfové potenciální vládní koalice mohou duchovní leda tak požádat o ohleduplnost k rozpočtu a doufat, že jim s nějakou tou slevou vyhoví. Tak podstatnou úlevu lze ale jen těžce žádat

zadarmo. Přesto strany zatím církvím za jejich ústupek žádnou protihodnotu nenabízejí. Pokud chce duo Babiš a Sobotka českým důchodcům opravdu zachránit letošní Vánoce, je nejvyšší čas pochlapit se a vytáhnout nějaké eso z rukávu. Ve hře je totiž sleva s pořádně velkým es.

Jakub Hein
komentátor
MF FLEŠ

Obama jako JFK po padesáti letech

Vítěz amerických prezidentských voleb a mladý politik se zářivým úsměvem filmové hvězdy. Podobně by se dal popsat onen národní symbol vytvořený a dodnes živý v hlavách Američanů. Uplynulý čtvrtek se konala beseda v Ústavu pro studium totalitních režimů k připomenutí Johna Fitzgeralda Kennedyho, prezidenta, jež je dodnes považován za pokračovatele linie silných vůdců, jako byli Lincoln, T. Roosevelt či Wilson.

Večerem provázel Zdeněk Hazdra. Dal si záležet na dynamickém chodu besedy, kterou prokládal třemi dobovými vsuvkami z rozhlasového archivu vedenými tehdejší zahraničním zpravodajem Karlem Kynčlem, což vedlo k publikem vítané autentičnosti. Jeho hosty byly redaktor českého rozhlasu Tomáš Černý a historici Václav Veber a Daniel Srch. Moderátor vyzval k diskuzi nejen je, ale i pamětníky.

Kennedy je bezesporu silnou osobností vrcholu studené války. Jedná se o symbolického patriota, který do politiky přinesl mnohá prvenství. Byl nejmladším a prvním americkým katolickým prezidentem, vynikajícím réтором, jehož schopnost získat si sympatie byla zcela výjimečná a jako první prošel televizní debatou. Můžeme to považovat za fakt nesporně ovlivňující tehdejší výsledek voleb. Byl ztělesněním nové epochy slibující změnu v aktivní federální politice a odklonu od tehdejšího tak typicky uzavřeného konzervatismu. Každý, kdo chtěl razantnější podobu vlády, jej svým hlasem podpořil. Mezi americkou společností býval vnímán bipolárně. Jeden tábor ho adoroval a idealizoval, zatímco druhý ho neustále kritizoval. V současnosti, kdy je Kennedyho osobnost vyzdvihována, přecenována a všudypřítomná, je jasné, že převládá tábor první. Vidí ho, jak ho vidět chtějí.

Není náhodou, že i v současném americkém preziden-

dentovi Obamovi vidíme podobnost s Kennedym. Jak Kennedy tak Obama jsou významní v mnoha ohledech. První z nich byl zvolen bez ohledu na náboženskou příslušnost, druhý porušil po staletí trvající tradici bílých prezidentů. Oba dva vešli na politickou scénu ve chvíli, kdy Amerika zoufale potřebovala novou krev, požadavky na změnu byly srovnatelně naléhavé. Představovali novost, odvahu a neotřelost včetně nejen konkrétní vize, ale zároveň i receptu na problémy doby. Byli pro Ameriku právě tím, co tak zoufale potřebovala. Oběma též dopomohla k Bílému domu jejich výborná rétorika. Je s nimi také spojená zvyklost odkazovat na tradice a ústavu, což vede k patriotismu amerických občanů. A pak tu máme i první dámy, ženy, které jsou krásným symbolem stylu. Jedná se o příběh mužů s podobnou životní cestou, uvidíme, zdali i s podobným osudem. Přece jen je Amerika země svobody, kde je přístup ke zbraním neomezený, a proto se historie atentátů může opakovat. To, že Kennedyho oblíbenost léty nezmizela, je snad dáno i obrovským soucitem s obětmi atentátů. Jestli také čeká Obamu takové kladné hodnocení i po ukončení jeho prezidentského období, přestože nezemře tragicky jako Kennedy, se zatím nedá říct.

Tereza Haniaková
komentátorka
MF FLEŠ

Do knihkupectví přichází falocentrický Superpérák

PRAHA Scenárista, publicista a překladatel Darek Šmíd představil v úterý v knihkupectví Neoluxor na Václavském náměstí svou beletristickou prvotinu s názvem Superpérák. Křtu se zúčastnilo asi 40 lidí. Hrdinou novely je Ptáčník – osamělý mladík, který se narodil s obrovským přirozením. Klíčovým momentem je pro něj seznámení se spolužačkou Karolínou, která, jak uvádí nakladatel v anotaci, „zná klíč k využití jeho pozoruhodného anatomického daru“.

Na otázku, proč zvolil zrovna název Superpérák, odpověděl autor lakonicky: „Protože je to o klukovi, který má super péro, tím bych to uzavřel.“

Útlou knížku pokřtil herec Lukáš Langmajer. Přečetl také ukádku, která publiku umožnila udělat si určitý obrázek o celkovém vyznění novely. Vulgarismy, ale ani humorem se rozhodně nešetřilo. Jindřich Jůzl, zástupce Odeonu,

který Superpéráka vydává, vysvětlil, proč se rozhodl knihu zařadit do edice Česká řada, ve které v minulosti vyšla díla Pavla Kohouta nebo Arnošta Lustiga: „Je to zase něco úplně jiného. Ve světě, kde se kniha odehrává, je civilizační nános menší, a my tak vidíme na základní věci, které nás definují – jako je třeba tohle.“

Odkazoval přitom k obálce, kterou ilustrátor Vojtěch Velický vyzdobil komiksovou kresbou Ptáčníka. Ten na ní s lehkým úsměvem ukazuje Karolíně svůj penis, který je tak dlouhý, že se do obrázku nevejde. „Mám pocit, že se ilustrátor nechal inspirovat Třemi veterány,“ okomentoval to moderátor křtu Vladimír Kroc k velkému pobavení publika.

Kresba Ptáčníka přitom až nápadně připomíná autora knihy. Ten sám přiznal, že při psaní čerpal i z vlastních zkušeností. „Samozřejmě, někdy jsem to tak trochu já,“ dodal.

Vít Benešovský

Langmajer sděluje své dojmy ze Superpéráka

Foto: Lucie Teplá

Jiří Macháček během koncertu

Zdroj: Internet

Macháček rozdivočil Lucernu

PRAHA - Včera se v Lucerna Music Baru odehrál jeden z koncertů tradičního podzimního turné kapely Mig 21. Turné s názvem Šňůra tour skupinu zavedlo do českých i moravských klubů, s jednou zastávkou na Slovensku.

Pro Prahu byly v Lucerna Music Baru připraveny dva koncerty, co by vyvrcholení celého turné. Oba dva byly už od poloviny listopadu vyprodané. Včera se odehrál první, dnes se fanoušci, kteří včas zakoupili lístek, mohou těšit na druhý.

Chlapecká taneční, pěvecká a strip-térská skupina z Prahy 5 Smíchova v čele s Jiřím Macháčkem včera předvedla show plnou energie, vtipu a sebeironie, která je pro kapelu Mig 21 typická. Ženská část publika hlasitě oceňovala Macháčkovy

svádivé pohyby i jeho dovádění s rekvizitami. Nechyběla na mnoha koncertech používaná nafukovací kytara, kterou po vzoru rockových hvězd v závěru dramaticky olízl. Kromě starých hitů jako Vlajky vlají, Jaro Léto Podzim Zima nebo Malotraktorem zazněla i nová píseň, ke které skupina nedávno natočila videoklip – předělávka písně Franka Sinatry My Way, nazvaná Mávej. Kapela zahrála i známou písničku Chci ti říct z filmu Muži v naději.

Kapela Mig 21 debutovala v roce 2001 albem Snadné je žít, o rok později natočila desku Udělalo se nám jasno. Zatím poslední album Pop Pop Pop vyšlo v roce 2004.

Lucie Hrdličková

Popisovat nestačí. Vítězi Czech Press Photo chybí přesah

Přestože u novinářské soutěže, kterou Czech Press Photo bezpochyby je, nejde dost dobře oddělit snímky a kontext doby, ve které vznikají, měly by být zejména na vítěznou fotografii kladeny přísnější nároky. Nadčasovost. Tedy to, že obraz bude pro diváky srozumitelný i de jure tomu po pěti letech. Že nějakým způsobem přesahuje dobu svého vzniku, že bude mít hodnotu i po odeznění zájmu o fotografovanou událost. Kromě technické a výtvarné kvality je to také tato vlastnost, která by měla být vítězným snímkům tak prestižní soutěže vlastní.

Na fotografii David Rath obžalovaný z korupce přichází k hlavnímu líčení u Krajského soudu v Praze reportéra ČTK Michala Kamaryta je zobrazen bývalý hejman, vyfocený přes tlusté okénko výtahu, s typicky ztrápeným výrazem. Podle slov poroty „symbolizuje

je neutěšenost obecné nálady v zemi a upozorňuje na rozsah i vážnost korupčních problémů v České republice“. A to jsou docela silná slova.

Není tedy divu, že vítězná fotografie vyvolala u odborné i laické veřejnosti rozporuplné reakce. A autor tohoto textu se kloní spíš k těm, kteří právě přesah tohoto snímku postrádají. Sám o sobě, bez dalšího (a nutně obsáhlého) vysvětlení, není ničím. Nevysvětluje, neuvádí do kontextu, ale pouze popisuje stylem „toto bylo“. Rozsah a vážnost korupčních problémů nejsou zobrazeny přímo, je nutné, aby si divák spojil tvář Davida Ratha s jeho příběhem. Což je prostě trochu málo, a po pár letech, kdy už bude příběh zapomenut, ztratí Kamarytova fotografie většinu svého kouzla. Zůstane jen suchá obrazová informace.

Ondřej Trhoň

Večírek veselých násilníků

V úterý se ve studentském klubu K4 v Celetné konal Filmový večírek s názvem „Rozzlobí se a budou zlí – veselé dvojice násilníků“, organizovaný Centrem pro studium populární kultury.

Začátek večera, kterým provázel předseda centra Tomáš Kavka, patřil teorii. Převážně studentské osazenstvo klubu tak zažilo návrat do přednáškových sálů, když Kavka nakráčel k řečnickému pulťku a pustil poměrně odborně vyhlízející prezentaci o historii násilí v kinematografii.

Po zmínění prvních snímků, obsahujících pouze náznaky násilných scén, následoval výčet všech žánrů, do kterých se agrese postupem času infiltrovala. Nit nezůstala suchá snad na žádném. Ať to byly filmy, v kterých jsou pěsti a tekoucí krev hlavním motivem (gangsterky, filmy noir, thrillery), nebo třeba komedie a grotesky. Nejvíce Kavka

zkritizoval agresi v animovaných filmech a seriálech pro děti. Na první pohled směšné a zábavné láskování Toma a Jerryho nebo nerovné bitky mezi Římany a duem Asterix - Obelix totiž poskytují dětem nenápadné injekce tolerance k násilí (nebo minimálně jeho zlehčeného vnímání) už od raného věku. V průběhu večera byla prezentace prokládána mnoha úryvky z představovaných filmů. Tím dostala přednáška svého názvu – filmový večírek – a dokázala také pobavit. Nostalgicky rozveselené výrazy diváků byly adekvátní situaci, kdy si u piva můžete s Pepkem námořníkem zavzpomínat na svá dětská léta a zároveň se zamyslet nad tím, na jak násilnické televizní tvorby jste to vlastně vyrostli.

Kateřina Kratochvílová

Sto zvířat probudí v dětech zvířata

Skupina 1. prosince vyšle na pulty obchodů své čtrnácté album. „Krásná hudba, hnusnej text,“ charakterizoval humorně nejen nové album Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách, ale i celé působení skupiny zpěvák Jan Kalina. Textař a saxofonista Tomáš Belko objevil své básničky z dětství a skupina neváhala naivní a dětinské starožitnosti z jeho šuplíku použít. Na hudebním ztvárnění „tak trochu jiných“ písní pracoval Jan Kalina a podle svých slov se snažil složit hold svým oblíbeným skupinám různých žánrů. Deska se tak od pro Sto zvířat typického reggae a ska přesouvá i ke starému swingu, ethnu, rockabilly či vojenskému pochodu. Je vyznáním „chvály bláznovství“, jak popsal smysl alba Tomáš Belko, a je zatím asi nejhravějším a nejpestřejším ze všech. Kromě klasického uskupení se na desce podíleli i speciální hosté, takzvaní patroni, kteří se zde představují za hranicemi svého

mistrovství. Radim Hladík hraje na tenisovou raketu, Marek Eben na dešťovou hůl a například Jaroslav Svěčený na ramínko. Mimo známých osobností si ale Sto zvířat přizvali i opravdu zvláštní hosty, jako rodinu Švestkových k písni Sušená švestka.

S novým CD skupina chystá i turné a to rovnou dvojité. Tlustej chlapeček se včelou v kalhotách totiž není jen pro dospělé, ale i pro děti, pro které by ráda pořádala i odpolední koncerty. I když se v mnoha místech můžeme zarazit nad drsností desky určené i dětem, bývalý pedagogové Jan Kalina a Tomáš Belko nás uklidňují, že dítě je rovnocenný partner, a tak není třeba jej nijak podceňovat a rozmazlovat. „Třeba u písně Ukolébavka jsem se musela hodně přemáhat,“ řekla zpěvačka a matka Jana Jelínková o skladbě, ve které si vylívá vztek na imaginární dítě.

Bára Smudková

Absurdní absurdita s koněm pod koněm

Anketa Absurdita roku, jejíž cílem je upozornit na nesmyslná byrokratická nařízení, vyhlásila letos dva „vítěze“. V narychlo postaveném bílém stanu uprostřed Václavského náměstí se minulý čtvrtek sešli ti, kteří se snaží ulehčit českým podnikatelům život. Tedy alespoň podle toho, jak se prezentují. Drobné sešlosti podnikatelů, sponzorů a organizátorů, ale nelze upřít, že se věnují něčemu, co v očích společnosti může mít smysl. Od roku 2007, kdy se anketa začala vyhlašovat, se jim podařilo upozornit politiky na mnohé úřed-

nické neduhy, které byly později napraveny. Došlo například ke zrušení nesmyslné a všemi nenáviděné knihy jízd.

V letošním roce ze sedmi nominovaných úřednických absurdit putují hned dvě anticeny Generálnímu finančnímu ředitelství. Tou první je, že státní smlouva vybírá daně převáděly na pověřené podnikatele, aby převedli uniklům DPH. V praxi to znamená, že podnikatelé nesou odpovědnost za nespolehlivého plátce, s nímž obchodují. I když platba, ze které chce totiž stát odvést DPH ne-

proběhne, má povinnost na sobě ten, komu není zaplacen. Druhá absurdita pojednává o úřadech, jež zneumožňují elektronické podání v dostupných formátech, jako je PDF. Až do vyhlášení těchto anticen probíhalo shromáždění tak jako každý rok. Respekt si ale zaslouží mluvčí Generálního finančního ředitelství Petra Petlachová. Jako jediná v poměrně krátké historii ankety si totiž „ocenění“ přišla převzít. Mohla se tak k absurditám vyjádřit. Mimo to, že se nařízení snažila zubu nehty obhájit, všem přítomným také sdělila,

že pravděpodobnost nějaké změny je velmi malá. Z celého vyhlásování bylo najednou tvrzení proti tvrzení a ještě ke všemu žádná vidina nápravy v dohledné budoucnosti. Pořadatelé začali nervózně přeshlapovat a raději všechny pozvali do stanu na chlebičky. Tomu všemu navíc přihlížel bílý kůň „Úřední šiml“, který našťáhl vůbec nechápal, co se děje. Nutno přiznat, že nebyl sám. Tak nějak se mi zdá, že letošní ročník ankety Absurdita roku zákonodárce ze židle nenadzedne.

Kateřina Kadlecová

Plzeň připravovala senzaci. Manchesteru City ale nakonec podlehla

MANCHESTER Ve středečním utkání Ligy mistrů překvapila Plzeň favorita zápasu odvážnou hrou. Plzeňští hráči dvakrát vyrovnali, promarnili však velké množství šancí. Manchester City Viktorii Plzeň porazil 4:2. Západčeši tak zůstávají v základní skupině Ligy mistrů bez bodu.

Manchester City byl už před pátým zápasem jasným postupujícím týmem do osmifinále Ligy mistrů. Domácí tým byl od začátku favoritem zápasu a jeho bilance odehraných utkání na Etihad Stadium vzbuzovala u plzeňského týmu respekt. Manchester během posledních šesti domácích zápasů nastřílel 26 gólů. Plzeňský trenér Pavel Vrba musel navíc ještě před zahájením utkání řešit komplikaci týkající se základní sestavy. Davidu Limberskému se během rozvíčování udělalo nevolno, a tak místo něho v obraně nastoupil Roman Hubník.

Zpočátku měli domácí větší držení míče, ale i tak se nedostali přes plzeňskou obranu blíž k bráně. Až v 13. minutě Citizens vytvořili velkou příležitost, když Samir Nasri ohrozil plzeňskou bránu prudkou střelou do břevna. Viktorie se statečně bránila, výrazně zlepšila protiútok a vytvořila několik vyložených šancí, které promarnila kvůli slabému zakončení. V 33. minutě se potvrdilo známé fotbalové pravidlo „nedáš, dostaneš“. Centr argentinského

Plzeňský útočník Stanislav Tecl v souboji s Joleonem Lescottem.

Foto: AP

útočníka Sergia Agüera trefil ve vápně ruku Rajtorala a turecký rozhodčí Aydinus odpískal penaltu, kterou bez problémů Argentivec proměnil. Plzeň však nepolevila a ve 46. minutě Hořava vyrovnal.

Po poločase Viktorie několikrát

zbytečně ztratila míč, a pomohla tak hostujícím zvýšit tlak na plzeňskou bránu. V 65. minutě následně využil šance Francouz Nasri. Plzeň však o pár minut později vyrovnala díky Teclovi na 2:2. V závěrečných 12 minutách měl Manchester jasnou převahu a po-

dařilo se mu vstřelit další dva góly. Plzeňský tým tak podlehl domácímu 4:2. Trenér Vrba se však za výkon svého týmu nestydí. „Ukázalo se, že i české týmy dokážou držet tempo s anglickými. Byli jsme blízko remízy s top mužstvem.“

Již před utkáním bylo jasné, že se Viktorie do dalšího kola Ligy mistrů nepodívá, ale v případě výhry v dalším zápase s CSKA Moskva, který zatím získal 3 body, si může zajistit přímý postup do Evropské ligy.

Barbora Maxová

Hollar byl svědkem dalšího mediálního večera. Diskutovalo se o veřejnoprávním zpravodajství

PRAHA Ve středu 27. listopadu se v budově FSV na Smetanově nábřeží uskutečnil další díl série Rozpravy o českých médiích. Hlavním tématem listopadového setkání mělo být fungování zpravodajství ve veřejnoprávních médiích. Dotazy z řad publika však diskuzi nasměrovaly jiným směrem.

Pozvání do učebny 215 přijali předseda Syndikátu novinářů ČR Adam Černý (který však dorazil o 45 minut později), Pavlína Kvapilová z iniciativy Vaše televize, Milan Šmíd z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky UK a Jiří Závozda z Rady ČT, který nahradil původně pozvaného Michala Kubala. Diskuzi moderovala Alice Němcová Tejkalová z IKSŽ UK.

Středeční debata v Hollaru reagovala na momentální stav největšího veřejnoprávního média u nás. Kritiku odstartovalo podivné odsunutí Daniely Drtinové z Událostí, komentářů následované dopisem zaslaným Radě ČT. V něm vyjadřují signatáři znepokojení nad situací v ČT a postojí generálního ředitele Petra Dvořáka. Žádost o prověření stížnosti čtyřadvaceti redaktorů ČT, kteří si stěžovali na ovlivňování zpravodajství ve prospěch Miloše Zemana, podepsali například Hana Marvanová, Matěj Hollan a členové sdružení PEN klub.

Hned v úvodu večera se účastníci diskuze dotkli citlivého tématu, a to objektivnosti zpravodajství.

Šmíd se Závozdou se shodli na tom, že stoprocentní objektivita neexistuje. „Je to ožehavá otázka. Osobně bych to nahradil pojmem pravdivost. Všechna média se musí především snažit o to, aby fakta byla pravdivá,“ dodal Závozda.

Poté nastala „one woman show“ Pavlína Kvapilové, která si debatu přivlastnila i přes pokusy moderátorky o zapojení ostatních. V závěru jejího monologu zaznělo několik zajímavých názorů. „Myslím si, že velkým problémem České televize je její kodex. Poslední úprava je z července 2003, což je více než deset let. Jeho aktualizace je nezbytná. Svět se dramaticky mění a média se nesmí bát si to připustit,“ myslí si bývalá moderátorka Hyde Parku.

Řeč přišla i na kontroverzní kroky podnikatele a šéfa hnutí ANO Andreje Babiše. Ten se po získání vydavatelství MAFRA chystá koupit i Rádio Impuls. „Ano, je to silný hráč na mediálním poli. Nicméně podle mého je naprosto nereálné, aby nějakým způsobem kdokoli zasahoval do veřejnoprávního média. Konkrétně v České televizi fungují odlišná pravidla a ta by se měla snažit zamezit její oligarchizaci,“ řekl Adam Černý.

Poté přišel první dotaz z publika, který mřel na jazykové a výslovnostní chyby ve zpravodajství ČT. „Víme o nich. Ovšem při takové spoustě materiálu, který odvysíláme především na ČT 24, je určitá

chybovost možná. Tím spíše, že od dubna navíc došlo k celkovému rozšíření agendy, která je naprosto odlišná od komerčních televizí. Tím nechci tyto chyby omlouvat, ale ve srovnání s ostatními stanicemi je to nesrovnatelné,“ míní Závozda z Rady ČT.

Další průběh diskuze byl zcela v režii otázek z hledišť. V tom seděli i lidé, kteří v minulosti prošli televizním vysíláním a měli zcela odlišný pohled na věc než debatéři. Mezi takové patřila například Angelika Bazalová, lobbující za Kvapilovou, která byla také z ČT odvolána, příspěvatel do Britských listů Štěpán Kotrba či dokumentarista Martin Vadas. Ten se odkazoval na rok 1992, kdy byl v Československé televizi šéfredaktorem zpravodajství. „Za mého působení v televizi jsem se vždy snažil o tolik potřebnou pluralitu názorů. To mi teď v ČT chybí nejvíce,“ řekl Vadas.

Ostré výměny názorů na konci večerších Rozprav bohužel znemožnily obsáhlejší řešení problémů veřejnoprávního zpravodajství a přešlo se k objasňování konkrétních případů. Pavlína Kvapilová se v průběhu diskuze často odkazovala na zahraniční média a tým také debatu uzavřela. „Jako vzor pro ČT by mohlo sloužit BBC. Tam se řídí tím, že si chyby vždy přiznají, pojmenují je, najdou řešení a snaží se z nich do budoucna poučit,“ uzavřela večer bývalá šéfka Nových médií ČT.

Jakub Burian

Bít, či nebít? Hokejové bitky opět čelí kritice

Je to klasický kolorit téměř všech zámořských zápasů. Zákeřný foul, ochrana technických hráčů nebo jen vydobytí reputace. Na začátku může být mnoho důvodů, ale na konci jsou vždy shozené rukavice, pěstní souboj a bouřící tribuny. V poslední době však v kanadsko-americké NHL čelí diváky milované šarvátky čím dál větší kritice. Začalo to hned při prvním zápase nové sezony, když se vyhlášený montrealský bitkař George Parros v závěru pěstní potyčky nešťastně uhodil obličejem o led, zůstal ležet v bezvědomí a z ledu byl odvezen na nosítkách. A takový případ bohužel není ojedinělý.

„Trestáme a zastavujeme činnost za fauly na hlavu, abychom snížili počet těchto zranění, a přesto stále povolujeme bitky,“ rozčiloval se generální manažer Detroitu Steve Yzerman. „Musíme se rozhodnout, jestli budeme pokračovat a přijmeme důsledky (zranění), nebo se pěstních soubojů

nadobro zbavíme,“ bouřil bývalý útočník Red Wings a vyzýval k tvrdému udělování sankcí. Ve svém postoji však zůstal téměř osamocen. „V současné době žádné změny pravidel ohledně bitek rozhodně nechystáme,“ kontroval razantně viceprezident NHL Colin Campbell.

Po měsíci relativního klidu se ale vedení NHL bude muset bitkami patrně opět zabývat. Na stole jim totiž leží žaloba od deseti bývalých hráčů, včetně vítěze Stanleyova poháru z roku 1933 Garyho Leemana, kvůli nedostatečné ochraně hokejistů před otřesy mozku. A právě šarvátky jsou jednou z jejich největších příčin. „NHL musí dát bezpečnosti hráčů přednost před ziskem, tradicí a přetrvávajícím kultem násilí,“ tvrdí žaloba, jíž vadí, že v lize působí hráči, jejichž úkolem je jen tvrdě napadat protihráče a vyvolávat rvačky. Naráží ale také na to, že právě někteří tito hokejisté trpí

kromě opakovaných otřesů mozku i psychickými potížemi a depresemi. V minulé sezoně totiž v rozmezí půl roku zemřeli hned tři bitkaři. Po Dereku Boogardovi a Ricku Rypienovi, byl v hotelovém pokoji nalezen mrtvý i Wade Belak. A příčiny smrti byly podobné. Předávkování léky a alkoholem, deprese a sebevražda. „Neumíte si představit, jaký je to stres, když víte, že se v následujícím zápase budete muset před vyprodanou halou postavit jejich nejtvrďšímu bitkaři,“ vysvětloval český bijec David Koč s tím, že kvůli nevolnostem často trávil celou noc před zápasem na toaletě.

Aktuální žaloba tak přinejmenším znovu otevře diskusi, zda učinit historický průlom, tedy začít bitky tvrdě trestat a vymýtiti je nadobro z hokejového prostředí. Dosavadní trend tomu však zcela jistě nenásvědčuje.

Jakub Musil

Zranění George Parrose (vlevo) opět odstartovalo kritiku hokejových bitek.

Foto: Huffingtonpost.com

MLADÁ FRONTA FLEŠ

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky FSV UK

Šéfredaktorka: Monika Zavřelová • Editori: Ondřej Trhoň, Hoai Le Thi, Vojtěch Hodboď, Klára Schejbalová • Korektoři: Marie Hornáková, Barbora Synečková, Kateřina Kadlecová, Jakub Hein • Redakce: Vít Benešovský, Esther Idris Beshirová, Jakub Burian, Jakub Hein, Tadeáš Hlavinka, Vojtěch Hodboď, Marie Hornáková, Lucie Hrdličková, Denisa Chňoupková, Kateřina Kadlecová, Pavlína Kindlová, Štěpán Klíma, Kateřina Kratochvílová, Hoai Le Thi, Barbora Maxová, Jakub Musil, Tereza Nyirendová, Nikola Prokopcová, Klára Schejbalová, Jakub Slunečko, Barbora Šmudková, Barbora Synečková, Lucie Teplá, Ekaterina Tkachenko, Ondřej Trhoň, Monika Zavřelová • Zlom: Štěpán Klíma

I tentokrát na
www.fles.fsv.cuni.cz
Příští číslo bude mimořádné a překvapivě
bulvárně vánoční. Těšte se
na Ježíška a neblázněte!